



แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

แก้ไข ครั้งที่ ๑ /๒๕๖๖

เทศบาลตำบลอนก้า
อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท

งานแผนงานและงบประมาณ
เทศบาลตำบลอนก้า
อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท



ประกาศเทศบาลตำบลดอนคำ
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

.....

ตามที่เทศบาลตำบลดอนคำ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ โดยความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่นแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๔ ข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในปิงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ต่อไป รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายบัญชา เหมศรีสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลดอนคำ

สารบัญ

	หน้า
หลักการและเหตุผล	๑
รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖	๒
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๓
๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๔
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๒๒
๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๒๙
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔
๒.๑ วิสัยทัศน์	๓๔
๒.๒ ยุทธศาสตร์	๓๔
๒.๓ เป้าประสงค์	๓๕
๒.๔ ตัวชี้วัด	๓๕
๒.๕ ค่าเป้าหมาย	๓๕
๒.๖ กลยุทธ์	๓๕
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๓๖
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๓๗
๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	๔๒
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๒
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๔๖
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๕๔
๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	๕๔
๓.๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๕๔
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑)	๕๗
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน/แผนชุมชน (แบบ ผ.๐๑/๑)	๖๐
- รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒)	๖๑
- รายละเอียดโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน/แผนชุมชน (แบบ ผ.๐๒/๑)	๑๑๓
- รายละเอียดโครงการพัฒนา สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒/๒)	๑๑๔
- บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๓)	๑๒๑
๓.๓ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๒ / แบบ ผ.๐๒/๒ / แบบ ผ.๐๓)	
- แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๖๔	๑๒๖
- แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๕	๑๒๗
- แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๕	๑๓๐
- แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๖๕	๑๓๒
- แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๒ พ.ศ.๒๕๖๕	๑๓๕
- แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๖๕	๑๓๙

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วย เทศบาลตำบลคอนกำ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและกรอบในการจัดทำงบประมาณ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมไปแล้ว จำนวน ๗ เล่ม ดังนี้ ๑) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เล่มแรก ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ๒) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ๓) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ๔) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ๕) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ ๖) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ ๗) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำกฎหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายกเทศมนตรีตำบลคอนกำจึงอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

(ลงชื่อ)ผู้อนุมัติ

(นายบัญชา เหมศรีสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลคอนกำ

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลดอนก่า อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดชัยนาท
จากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ในการกระจายอำนาจการบริหารของรัฐไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณ และอัตรากำลังของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในอนาคตอันใกล้นี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนที่สูงขึ้น มีอัตรากำลังมากขึ้น รวมทั้งมีภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นตามกันไปด้วย

จากผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับมาตรการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณและอัตรากำลังจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งกำหนดจุดหมายหรือทิศทางในการพัฒนาของตนให้ชัดเจน มีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับจุดหมายในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีความครอบคลุมภารกิจการพัฒนาในทุกๆ ด้าน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะสามารถบริหารงานในความรับผิดชอบตามที่ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคจะถ่ายโอนมาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนในการวิเคราะห์สภาพปัญหา/ความต้องการของเทศบาล เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดหมายดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน/โครงการ มีทิศทางที่สอดคล้องและประสาน สนับสนุนในจุดหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหา/ความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้วยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในขณะเดียวกันด้วย

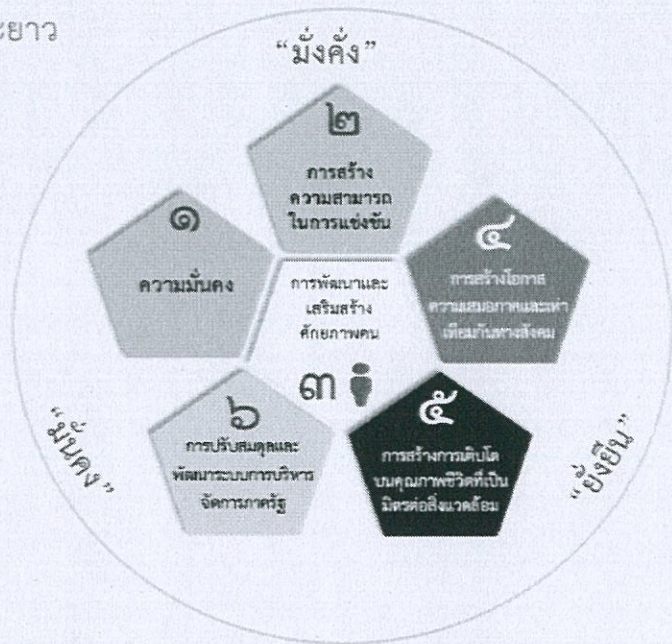
หลักการสำคัญที่ถือเป็นหัวใจของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นก็คือ การกำหนดจุดหมายการพัฒนา และการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่การบรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะหากไม่มีจุดหมายในการพัฒนาที่ชัดเจนแล้ว การบริหารงานก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปเรื่อยๆ เมื่อมีปัญหาอย่างซ้ำซ้อนและไม่มีที่สิ้นสุดแล้ว ยังอาจทำให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้นจนเกินศักยภาพและแก้ไขได้ ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้กำหนดจุดหมายและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ และศักยภาพอย่างเป็นระบบ ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอีกทางหนึ่งด้วย

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

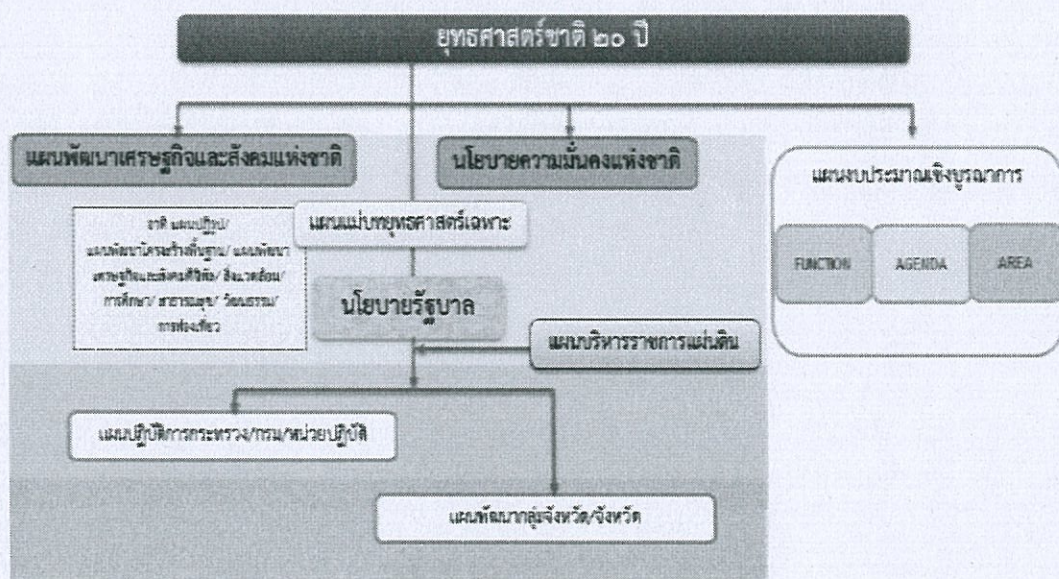
กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ



ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ



วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ



ยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของ ประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และ ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้าน ความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้าน ความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่าง ประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดย ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคน ในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบัน หลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไข ปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคง ในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เผื่อระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางบกและทางทะเล

๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้าน ความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมี ประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงาน ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนา ระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การ เสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและ ดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้ กลไก สำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และ การบังคับใช้กฎหมายอย่าง เคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับ การติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหา ความมั่นคงแบบองค์รวม อย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา ประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมาย การพัฒนาที่มุ่งเน้น การยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน แนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทาง ทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมา ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่าย ระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับปรุงสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่ม ศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับ รูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของ ตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้ง การส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยาย โอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึงการ เพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑) การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิต ทั้งเชิง ปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป และ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการ แห่ง อนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและ บริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ (๕) อุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ

๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็น จุดหมาย ปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวน้ำและ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้าง และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ มหภาค

๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความสามารถในการแข่งขัน และมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาส เข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนา สังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วม ปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย (๑) การปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็ง ในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและ สื่อสารมวลชนในการปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริม ให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพ ในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อม ให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลุกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับ ศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวาง ตำแหน่งของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวาง พื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบ การศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนา และ ส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การ สร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบ สนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ผ่านกลไกต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูด กลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มา สร้างและ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและ ควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุข ภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะ ที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย สนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดีและ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริม บทบาทการมีส่วนร่วม ของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอก ห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์

๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา ประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็น วิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและ นันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนา ที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วม ขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของ ประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และ สภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคม ให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการ ภาครัฐระหว่าง กลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้า ในการพัฒนาจังหวัดในการเป็น ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดย ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับ โครงสร้าง เศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจาย การถือครองที่ดินและการเข้าถึง ทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุก เพศภาวะ และทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาส โดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้าง ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและ ปลอดภัย ให้สามารถ ตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับ โครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไก การบริหารงานในระดับ ภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูล ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การ พัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้ง กัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและตั้งพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมี คุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาค ประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการ พัฒนาบน ฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อ สร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่ง ตนเองและ การจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการ วางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการ พึ่งพากันเอง (๓) สร้างการ มีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้าง ภูมิคุ้มกัน ทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม มี เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็น หุ่นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่ เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบน พื้นฐานการเติบโต ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่น ต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่า ของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่ม พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่ม มูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับ การป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็น องค์กรวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหาย จากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๑๓ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนา เมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพ และความเหมาะสมทางภูมิโนเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) ส่งวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนา เครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตร และอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของ คนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือกลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบ การทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับ มาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัยยัสต์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่าง สิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการ พัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ สาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และ ให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยง ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และ เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๑๕ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อน การบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มี สมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔) ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์การภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มี ความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อ ประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติ มิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่าง เป็นระบบแบบบูรณาการ

๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่น ในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอน ของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่งอาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไร เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งเทศบาลตำบลอนก้า ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยนำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง สามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพพหุต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของ

ประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่มีความโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวคิด

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันพื้นฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลก ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่างๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ กับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่างๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนাবรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสนี้จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสนี้จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

- ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
- ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
- ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
- ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
- ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๙๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความ เป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและการบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ลดลงร้อยละ ๑๗ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน/คมนาคมและขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและ ความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่ ๑) ชีตความสามารถของการปฏิบัติ ตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ ๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓ อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลักแต่ละด้านไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่ต่ำกว่า ๔๐ ^๑

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
	๓) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดรวมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงานจากหลายหมวดหมู่การพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิต และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน ลดการท่องเที่ยวที่เน้นปริมาณ สร้างการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก สร้างความพร้อมให้ผู้ประกอบการไทย ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศและเตรียมโครงสร้างพื้นฐานรองรับการใช้งานด้านยานยนต์ไฟฟ้า

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ยกระดับบริการทางการแพทย์และสุขภาพด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและอัตลักษณ์ไทย

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค พัฒนาความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศ ปรับปรุงระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อ

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน ผลักดันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน ต่อยอดอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไปสู่อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ สนับสนุนให้ SMEs เข้าถึงเทคโนโลยีและแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม สร้างการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่าง SMEs กับรายใหญ่

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน กระจายความเจริญไปสู่ระดับพื้นที่และสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม สนับสนุนครัวเรือนยากจนให้เข้าถึงการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพ สร้างความคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมและครอบคลุมคนทุกกลุ่ม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ นำขยะและของเสียมาหมุนเวียนใช้ประโยชน์ เพิ่มการใช้พลังงานสะอาดเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปรับการใช้ที่ดินให้เหมาะสม จัดทำระบบจัดการน้ำที่สอดคล้องกับภูมิประเทศและ ภูมิอากาศ พัฒนาการแจ้งเตือนให้แม่นยำและทันเวลา

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต เพิ่มกำลังคนคุณภาพรองรับภาคการผลิตเป้าหมาย และพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน เปลี่ยน รูปแบบการทำงานของภาครัฐให้เป็นดิจิทัลและปรับโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs

SDGs ย่อมาจากคำว่า “Sustainable Development Goal” หรือ “การพัฒนาอย่างยั่งยืน” คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (United Nations : UN) เพื่อให้โลกดีขึ้นภายในปี ๒๐๓๐ ด้วยการพัฒนาที่คำนึงถึงความเป็นอยู่ของทุกคน ทุกด้านอย่างสมดุลบนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิ ปัญญา และนวัตกรรมด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่ม ด้วยความเอื้ออาทร เคารพซึ่งกันและกัน เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเอง และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเท่าเทียม ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น สถานศึกษา หน่วยงานราชการ หรือบริษัทเอกชนต่างก็นำแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน มาปรับใช้และวาง แผนการดำเนินงาน เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่อยู่ระดับสากลและนานาชาติ

SDGs ประกอบด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริม เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุก ช่วงวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และ สนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพ พร้อมใช้สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพรับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมสร้างความเข้มแข็งเชิงแรงให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับ เป้าหมายหลัก

การปรับโครงสร้าง การผลิตสู่เศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรม	การพัฒนาคน สำหรับ โลกยุคใหม่ ฐานนวัตกรรม	การมุ่งสู่สังคมแห่ง โอกาสและความ เป็น ธรรมชาตินวัตกรรม	การเปลี่ยนผ่านไปสู่ ความยั่งยืนฐาน นวัตกรรม	การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการรับมือ กับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยง ภายใต้ บริบทโลก ใหม่ฐานนวัตกรรม
๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๖ อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๖ อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๙ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๒ กำลังคนสมรรถนะสูง	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๖ อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๙ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและเน้นความยั่งยืน ๓ การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและ โลติจิสติกส์ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๑ ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ๖ อีเล็คทรอนิกส์อัจฉริยะ ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ ๑๑ ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับ เป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคกลาง

กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

บทบาทของภาค เป็นภาคที่มีบทบาทการพัฒนาที่สำคัญในการเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปและสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยอุตสาหกรรมสำคัญของภาคกลางที่มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์สูงสุดของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม สิ่งทอ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง กระดาษ เคมีภัณฑ์ เกล็ดภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ และเฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ภาคกลางยังเป็นศูนย์กลางการค้าและการขนส่งของประเทศ เป็นฐานการเรียนรู้ การวิจัยและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากเป็นแหล่งที่ตั้งสถาบันทางการศึกษาและสถาบันวิจัยทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนที่มีชื่อเสียงและคุณภาพ และเป็นศูนย์การดูแลและรักษาสุขภาพที่ได้มาตรฐานในระดับสากล โดยมีศูนย์การแพทย์ชั้นนำ และสถาบันการแพทย์เฉพาะทางที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก

ทิศทางการพัฒนาภาค ภาคกลางถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญของการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ ส่งผลให้อิทธิพลของความเป็นเมือง และกิจกรรมความเจริญทางเศรษฐกิจจากกรุงเทพฯ แผ่กระจายไปยังพื้นที่โดยรอบจนเรียกได้ว่าเป็นพื้นที่เดียวกันในทุกด้าน กรุงเทพฯ และภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ โดยเป็นที่ตั้งของกระทรวง กรม เป็นศูนย์กลางการบริการ ทั้งทางด้านการค้า การเงิน การขนส่ง และสุขภาพ รวมทั้งเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกที่สำคัญของประเทศ โดยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ภาคกลาง มุ่งพัฒนา เป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืน และกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคกลาง (C Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา HEART โดยใช้ประโยชน์ศักยภาพและความพร้อมทั้งด้านโลจิสติกส์ การวิจัยและพัฒนา ที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรม มาช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ (H: High Value-added Products and Services) และให้ความสำคัญกับการพัฒนาจาก ผู้รับจ้างผลิตไปสู่การผลิตที่เป็นเจ้าของแบรนด์ที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง และสนับสนุนการให้ความรู้เพื่อพัฒนาคนให้มีทักษะหลากหลายทั้งทางด้าน “Technical Skill” โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงนวัตกรรม และความคิดเชิงสร้างสรรค์ และความคิดริเริ่ม รวมถึง “Human Skill” ที่สามารถเข้าใจจิตใจและอารมณ์ของผู้อื่นได้และพัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีทักษะใหม่ที่เป็นในการทำงานและพัฒนายกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้น (E: Education and Training) เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งนำศักยภาพในด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ (A: Art and Creativity) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์ให้มีอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น งดงามและมีคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิต (R: Restructuring) โดยการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อทดแทน การใช้แรงงานแบบเข้มข้น การปรับเปลี่ยนจากการทำการเกษตรที่ไม่เหมาะสมไปสู่การทำการเกษตรที่ยั่งยืน และเน้นการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ควบคู่กับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (T: Treatment of Environmental Pollution and Restoring Natural Resources) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง
- ๒) พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ
- ๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ
- ๔) พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๖) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต
- ๗) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประกอบด้วย ๕ จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาโดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี เป็นกรอบการดำเนินงานทั้งยังคำนึงถึงแผนพัฒนาภาคกลางที่มุ่งเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็นทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาสังคม และวิเคราะห์ข้อมูลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโลก ทิศทางการพัฒนาประเทศ และภาคกลาง จึงสรุปทิศทางในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ดังนี้

ตำแหน่งการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (Positioning) ได้แก่ VACCINE สร้างภูมิคุ้มกันทาง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อความเข้มแข็งของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ประกอบด้วย

VALUE	มุ่งเน้นผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง
High Value ACADEMIC	มุ่งใช้องค์ความรู้เชิงวิชาการในการพัฒนาเชิงพื้นที่
CREATIVITY	มุ่งใช้แนวคิดเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาและแก้ปัญหา
COOPERATION	มุ่งส่งเสริมความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน
INNOVATION	มุ่งพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ
NEW NORMAL	มุ่งการปรับตัวสู่วิถีปกติแบบใหม่
ENVIRONMENTAL	มุ่งความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนา “ลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน”
ลุ่มน้ำแห่งประวัติศาสตร์ : ลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ป่าสัก ซึ่งเป็นพื้นที่ภาคกลางตอนบนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วยจังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรีและ จังหวัดอ่างทอง

เศรษฐกิจดิจิทัล : การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดโดยการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต เพิ่มผลงาน โดยใช้เวลาน้อยลงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการต่าง ๆ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์: แนวคิดในการนำ “สินทรัพย์ทางวัฒนธรรม” (Cultural assets-based) ทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ผนวกเข้ากับ “นวัตกรรม” (Innovation) และ “ความคิดสร้างสรรค์” (Creativity) มาใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์(Commercialization) สร้างเป็นสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน : การพัฒนาที่ตอบสนองความจำเป็นของคนยุคปัจจุบันโดยไม่ลดขีดความสามารถในการตอบสนองความจำเป็นของคนยุคต่อไป โดยใช้ทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ทรัพยากรอื่น ๆ ให้คุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๒) วัตถุประสงค์ : เป้าหมาย : ตัวชี้วัด : แนวทางการพัฒนา : แผนงาน : ตัวชี้วัด โครงการสำคัญ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับและสร้างผู้ประกอบการใหม่ให้มีศักยภาพด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อสุขภาพด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อสุขภาพด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น(ร้อยละ)
	รายได้สุทธิจากภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (บาท/ครัวเรือน)
	กำไรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการอัจฉริยะด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์
๒. พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อสุขภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรแปรรูป วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ เชิงกีฬา และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย และรองรับการท่องเที่ยวสีเขียว
๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงโลก
๓. พัฒนาและยกระดับสินค้าอาหารท้องถิ่นและสมุนไพร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างศักยภาพการแข่งขันทางการตลาดภายในและต่างประเทศ
๔. สร้างสรรค์คุณค่าด้านการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างมีส่วนร่วม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
ความสามารถในการแข่งขันด้านท่องเที่ยวสูงขึ้น	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ)
	ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้น (บาท/คน/วัน)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ เชิงกีฬา และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ตามมาตรฐานและความปลอดภัย ด้วยหลัก Universal Design และรองรับการท่องเที่ยวสีเขียว
๒. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการแข่งขัน และบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยี ความคิดเชิงสร้างสรรค์ และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
๓. เพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ สินค้าอาหารท้องถิ่นและสมุนไพร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ธุรกิจบริการ ให้ได้มาตรฐานทางการตลาดภายในและต่างประเทศด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๔. ส่งเสริมการตลาดด้านการการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต
วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
กำลังคนมีศักยภาพเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
ภาคขนส่งและโลจิสติกส์มีศักยภาพเพิ่มขึ้น	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดทั้งหมด เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพกำลังคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยเพื่อสร้างทักษะใหม่ที่จำเป็น และยกระดับทักษะเดิมรองรับอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการให้มีคุณภาพดีตามเกณฑ์มาตรฐานแบบมีส่วนร่วม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
มลพิษทางอากาศลดลง	อัตราการขยายตัวผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
การบริหารจัดการน้ำในเขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความสมดุลและยั่งยืน	สัดส่วนพื้นที่ประสบอุทกภัยและภัยแล้งลดลง (ร้อยละ) ค่าดัชนีคุณภาพน้ำ (WQI) ของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีฐาน (คะแนน)

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างจิตสำนึก และส่งเสริมให้ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการใช้พลังงานทดแทนอย่างกว้างขวาง
๒. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำในลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนอย่างมีส่วนร่วมและมีประสิทธิภาพ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชัยนาท

“เมืองเกษตรมาตรฐาน การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ สิ่งแวดล้อมสมดุล และสังคมเป็นสุข”

คำนิยาม

เมืองเกษตรมาตรฐาน หมายถึง เมืองที่ผลผลิตทางการเกษตรที่มีศักยภาพ มีความปลอดภัย ได้มาตรฐานตามกระบวนการตรวจประเมินของสินค้าเกษตรแต่ละชนิด

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งส่งเสริมการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว ให้เกิดการต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มจากต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตที่มีความเป็นเอกลักษณ์ เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้มาเยือนผ่านกิจกรรมต่างๆ ให้เกิดการมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเจ้าของพื้นที่กับนักท่องเที่ยว

สิ่งแวดล้อมสมดุล หมายถึง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

สังคมเป็นสุข หมายถึง คนในสังคมมีสุขภาพดี มีความรู้/โอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน ครอบครัวอบอุ่น มีอาชีพและรายได้มั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)
๒. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตร
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. ร้อยละของหมู่บ้านที่ประกาศเขตพื้นที่ประสบภัยแล้ง
๕. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
๖. คะแนนเฉลี่ยความสุขของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา

๑. การพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดและระบบ Logistics สินค้าเกษตรมาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. การพัฒนาและยกระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นคุณค่า
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๔. การพัฒนาคุณภาพคนและเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม

วัตถุประสงค์/แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดและระบบ Logistics สินค้าเกษตรมาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

วัตถุประสงค์

๑. การส่งเสริม พัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตภาคเกษตร
๒. การส่งเสริม พัฒนาให้ผลผลิตสินค้าเกษตรมีคุณภาพได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการยกระดับสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
๒. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๓. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
๔. บริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาและยกระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นคุณค่า วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้จากท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
๒. เพื่อเพิ่มรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑. การเสริมสร้างความเข้มแข็งตลอดห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาความปลอดภัย สุขอนามัย และมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว

๔. การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่หลากหลายและโดดเด่นสู่การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
๕. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน วัตถุประสงค์

๑. มีน้ำใช้เพียงพอและมีคุณภาพ
๒. การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียว
๓. การจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจร
๔. การส่งเสริมและพัฒนาพลังงานทดแทน
๕. การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดหาน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน
๒. จัดหาน้ำเพื่อการเกษตรกรรม
๓. จัดการน้ำเสียชุมชนอย่างครบวงจร
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่ป่าไม้ ตลอดจนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๕. จัดการขยะมูลฝอยชุมชนต้นทางตามหลัก ๓R
๖. จัดการขยะติดเชื้อในชุมชนอย่างถูกต้องเหมาะสม
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน และส่งเสริมการแปรรูปขยะเป็นพลังงาน
๘. อนุรักษ์พลังงาน และสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน
๙. ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพคนและเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางสังคม วัตถุประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพเพิ่มขึ้นทั้งสติปัญญา ความสามารถในการประกอบอาชีพและสุขภาพ
๒. สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัยเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน
๒. ตรวจแหล่งผลิต แหล่งจำหน่ายอาหาร เก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ส่งตรวจวิเคราะห์ความปลอดภัย
๓. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้
๔. ค้นหาและสอบถามข้อมูลผู้สูงอายุในแต่ละอำเภอ (จากฐานข้อมูลงานวิจัย) สร้างนักจัดการข้อมูลชุมชน
๕. สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาศักยภาพในการดูแลตนเองและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ ร่วมกับองค์กรท้องถิ่น ส่วนราชการหน่วยงาน และผู้สูงอายุในพื้นที่ โดยใช้หลักการ บ.ว.ร.
๖. การติดตามประเมินผลการพัฒนาศักยภาพในการดูแลตนเองและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุและจัดให้มีระบบการดูแลผู้สูงอายุที่เหมาะสมในชุมชนนาร่อง ๑ ชุมชน
๗. ส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพวัยแรงงาน
๘. ส่งเสริมมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม
๙. ส่งเสริมมาตรการในการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัด
๑๐. การเสริมสร้างสัมพันธภาพครอบครัวให้อบอุ่นและเข้มแข็ง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาท

ทิศทางในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยนาทเพื่อกำหนด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

“พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเศรษฐกิจสู่ชุมชน”

คำอธิบาย วิสัยทัศน์ ความปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต เพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของ
ประชาชนในท้องถิ่น ดังนี้

พัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง การพัฒนาคนในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตดี มีความรู้ มีโอกาสทางการศึกษา
เท่าเทียมกัน มีครอบครัวอบอุ่น มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้การช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์
แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ สตรีและเด็ก ให้การสนับสนุนในการป้องกันการแพร่ระบาดของ
โรคติดต่อเพื่อลดการแพร่เชื้อ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง

สร้างเศรษฐกิจสู่ชุมชน หมายถึง การพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน พัฒนาเส้นทาง
คมนาคมเพื่อการขนส่งสินค้าการเกษตร และการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์

- ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับทั้งในระบบและนอกระบบ
- ๑.๒ สนับสนุนด้านสุขภาพและสาธารณสุข
- ๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนพิธีทางศาสนา รัฐพิธี ประเพณีท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม
- ๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก
- ๑.๕ สนับสนุนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย
- ๑.๖ สนับสนุนการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการบำบัดฟื้นฟู
- ๑.๗ สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกในการป้องกัน การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การแก้ไขปัญหา
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑.๘ การสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

- ๒.๑ สนับสนุนการก่อสร้าง/ปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน
- ๒.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและการเกษตรกรรม
- ๒.๓ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา

กลยุทธ์

- ๓.๑ ส่งเสริมการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- ๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกชนิดสู่การอาชีพ
- ๓.๓ ส่งเสริมการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา ตลอดจนการก่อสร้างต่าง ๆ ในสนามกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

กลยุทธ์

- ๔.๑ ส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๔.๒ พัฒนาบุคลากรในองค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน
- ๔.๓ สนับสนุนการจัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจ

๑. สนับสนุนคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
๒. สนับสนุนการแก้ไขปัญหาเสพติด และอาชญากรรม
๓. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง และส่งเสริมการกีฬาสู่อາชีพ
๔. สนับสนุนการควบคุม/ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๖. ส่งเสริมและสนับสนุน ฟื้นฟู สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

๗. ส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอยโดยใช้กลยุทธ์ ๓ R (ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่)
๘. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
๙. ส่งเสริมอาชีพหลัก อาชีพรอง และอาชีพเสริมให้กับเกษตรกรและการสร้างค่านิยมที่จะไม่ปลูกพืช

เชิงเดี่ยว

๑๐. ส่งเสริมการเรียนรู้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ
๑๑. ส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ สตรีและเด็ก
๑๒. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๑๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๑๔. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดหาแหล่งน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตร
๑๕. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์ชุมชนในท้องถิ่นให้มีความมั่นคงเข้มแข็ง
๑๖. ส่งเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ (ทำเพื่ออะไร)

๑. เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาด้านการศึกษาให้มีคุณภาพ ยกระดับการเรียนการสอน
๒. ลดปัญหาการเกิดอาชญากรรมและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในท้องถิ่นและชุมชน
๓. ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง ลดปัญหาการเกิดโรคต่างๆ
๔. สร้างจิตสำนึกด้านการป้องกันการแพร่ระบาดตามการดำเนินชีวิตวิถีใหม่
๕. การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ ไม่ขยายเป็นวงกว้างและรุนแรง
๖. ประชาชนที่ประสบปัญหาสาธารณภัยได้รับความช่วยเหลือ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้น
๗. ประชาชนมีจิตสำนึกในการดูแล ป้องกัน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ครุฑเรือนและชุมชนรู้หลักการแก้ปัญหาการกำจัดขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางอย่างถูกวิธีแบบ

ครบวงจร

๙. เพื่ออนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป
๑๐. ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชุมชน
๑๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความรู้และฝีมือในการประกอบอาชีพได้หลากหลายตามความต้องการของ

ตลาด

๑๒. ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ สตรีและเด็ก มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นไม่เป็นภาระต่อสังคม
๑๓. ประชาชนดำเนินชีวิตแบบพอเพียง โดยเน้นวิถีชีวิตอยู่อย่างเพียงพอ ไม่ฟุ้งเฟ้อ
๑๔. ระบบคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ลดปัญหามลพิษจากฝุ่นละออง

๑๕. เพื่อให้มีน้ำเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๑๖. ประชาชนที่ประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับการพัฒนาทักษะ สร้างความเข้มแข็งในอาชีพ
๑๗. ช่วยแก้ไข ดูแลและพัฒนาให้คนในท้องถิ่นมีอาชีพ มีงานทำ มีรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอที่จะดูแลตนเองและสมาชิกในครอบครัว
๑๘. แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนา และรายได้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ตารางเทียบพันธกิจ (ต้องการเป็นอะไร) และเป้าประสงค์ (ทำเพื่ออะไร)

พันธกิจ (ต้องการเป็นอะไร)	เป้าประสงค์ (ทำเพื่ออะไร)
๑. สนับสนุนคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบ และตามอัธยาศัย	๑. เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาทางการศึกษาให้มีคุณภาพ ยกระดับการเรียนรู้การสอน
๒. สนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม	๒. ลดปัญหาการเกิดอาชญากรรมและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในท้องถิ่นและชุมชน
๓. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง และส่งเสริมการกีฬาสู่อาชีพ	๓. ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง ลดปัญหาการเกิดโรคต่าง ๆ
๔. สนับสนุนการควบคุม/ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ	๔. สร้างจิตสำนึกด้านการป้องกันการแพร่ระบาดตามการดำเนินชีวิตวิถีใหม่
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๕. ประชาชนที่ประสบปัญหาสาธารณภัยได้รับความช่วยเหลือ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้น
๖. ส่งเสริมและสนับสนุน พันฟู สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖. ประชาชนมีจิตสำนึกในการดูแล ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอยโดยใช้กลยุทธ์ ๓ R (ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่)	๗. ครีวเรือนและชุมชนรู้หลักการแก้ปัญหการกำจัดขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางอย่างถูกวิธีแบบครบวงจร
๘. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	๘. เพื่ออนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป ๙. ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชุมชน
๙. ส่งเสริมอาชีพหลัก อาชีพรอง และอาชีพเสริมให้กับเกษตรกรและการสร้างค่านิยมที่จะไม่ปลูกพืชเชิงเดี่ยว	๑๐. เกษตรกรมีรายได้หลายทาง ปัญหาหนี้สินลดน้อยลง
๑๐. ส่งเสริมการเรียนรู้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ	๑๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีความรู้และมีมือในการประกอบอาชีพได้หลากหลายตามความต้องการของตลาด
๑๑. ส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ สตรีและเด็ก	๑๒. ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ สตรีและเด็ก มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นไม่เป็นภาระต่อสังคม

ตารางเทียบพันธกิจ (ต้องการเป็นอะไร) และเป้าประสงค์ (ทำเพื่ออะไร) (ต่อ)

พันธกิจ (ต้องการเป็นอะไร)	เป้าประสงค์ (ทำเพื่ออะไร)
๑๒. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน ตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	๑๓. ประชาชนดำเนินชีวิตแบบพอเพียง โดยเน้นวิถี ชีวิตอยู่อย่างเพียงพอ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ๑๔. ช่วยแก้ไข ดูแลและพัฒนาให้คนในท้องถิ่นมี อาชีพ มีงานทำ มีรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอที่จะดูแลตนเองและสมาชิกในครอบครัว
๑๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	๑๕. ระบบคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และ ปลอดภัย ลดปัญหาอุบัติเหตุจากฝุ่นละออง
๑๔. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดหาแหล่งน้ำ พัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตร	๑๖. เพื่อให้มีน้ำเพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน
๑๕. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์ชุมชนในท้องถิ่นให้ มีความมั่นคงเข้มแข็ง	๑๗. ประชาชนที่ประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับการพัฒนาทักษะ สร้างความเข้มแข็งในอาชีพ
๑๖. ส่งเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	๑๘. แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนา และรายได้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

เทศบาลตำบลดอนก่า ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นการจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“ตำบลน่าอยู่ คุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรกรรมปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี นำพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการบริหารจัดการที่ดี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ของเทศบาล ๖ ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๑.๑ เสริมสร้างสถาบันครอบครัว และชุมชนให้มีความอบอุ่นและเข้มแข็ง

แนวทางที่ ๑.๒ สนับสนุนและส่งเสริมงานด้านการป้องกันยาเสพติด โรคติดต่อ และ อุบัติเหตุ

แนวทางที่ ๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับทั้งในระบบและนอกระบบ

แนวทางที่ ๑.๔ การส่งเสริมอัตลักษณ์และสนับสนุน ศาสนาวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม

แนวทางที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้มีการคมนาคมให้มีมาตรฐาน

แนวทางที่ ๒.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค- บริโภค และการเกษตรกรรม

แนวทางที่ ๒.๓ พัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและการกีฬา

แนวทางที่ ๓.๑ ส่งเสริมการดำเนินงานด้านสาธารณสุขมูลฐาน

แนวทางที่ ๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาทุกชนิด ตลอดจนการแข่งขันกีฬาทุกระดับ

แนวทางที่ ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างลานกีฬาศูนย์กีฬา และอุปกรณ์กีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๔.๑ การป้องกันอุทกภัยและการกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำน้อย

แนวทางที่ ๔.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและกลุ่มองค์กรต่างๆ

แนวทางที่ ๓ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร

แนวทางที่ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้แก่บุคลากรและหน่วยงาน

แนวทางที่ ๓ การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์

๑) ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง มีการศึกษา และผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแล วัฒนธรรม ประเพณีได้รับการอนุรักษ์และสืบสาน

๒) เกษตรกรมีความรู้ ในการประกอบอาชีพทางการเกษตรและผลผลิตได้มาตรฐาน

๓) มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอ มีเส้นทางขนส่งผลผลิตได้มาตรฐาน

๔) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู ให้มีสภาพดีขึ้น

๕) ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๖) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗) การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑) ประชาชนในเขตเทศบาลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕

๒) ในเขตเทศบาลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๕

๓) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๕ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่

๔) ประชาชนในเขตเทศบาลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา – วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๕

๖) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

๗) ชุมชนในเขตเทศบาลร้อยละ ๗๐ น่ายุ่อย่างสงบสุข

๘) การบริหารจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นร้อยละ ๖๕

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑) ด้านการได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

๒) ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

๔) มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่ายุ่อย่างสงบสุข

๕) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

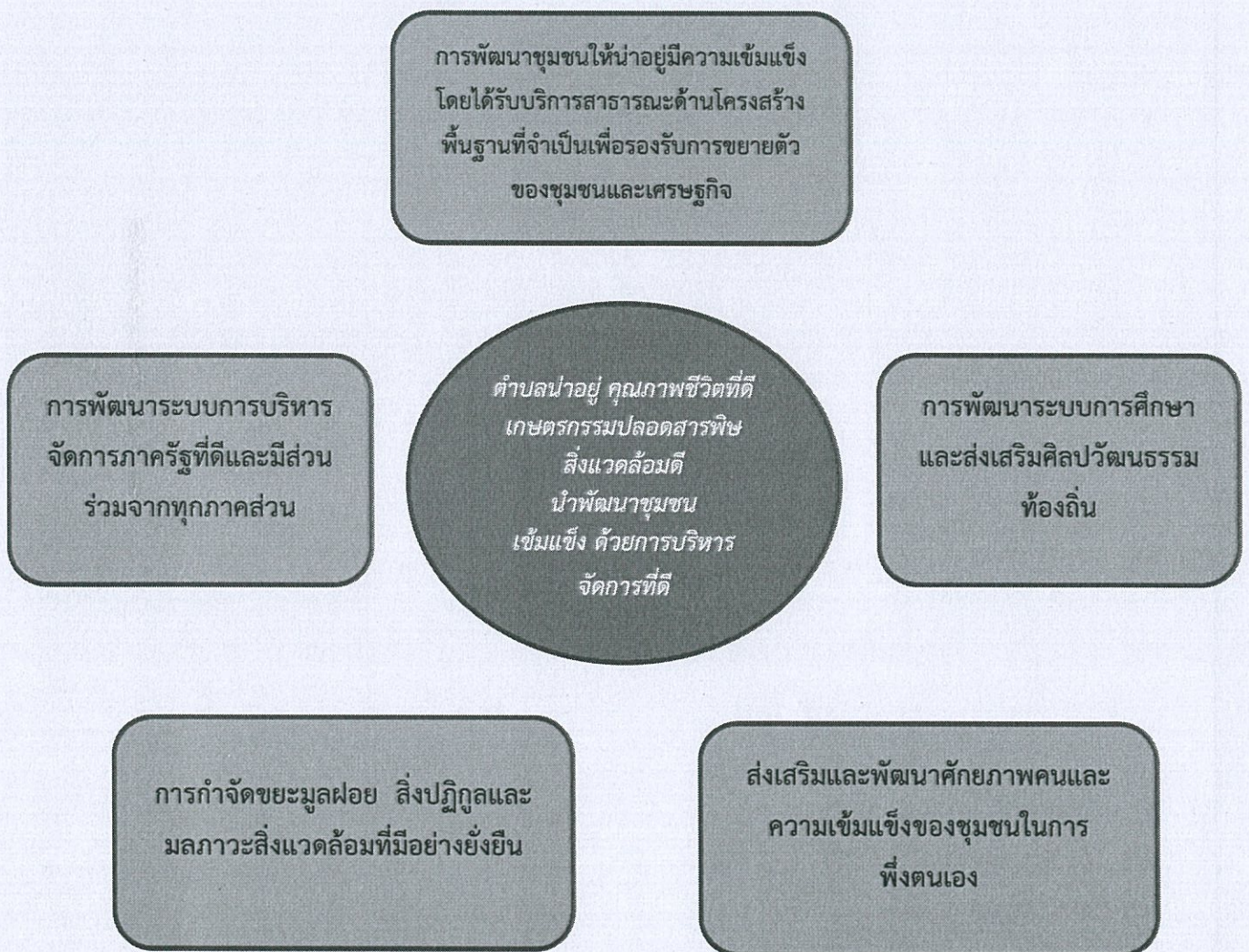
๑) สร้างภูมิคุ้มกันในสังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) พัฒนาการศึกษาระบบของเยาวชนสู่ระบบสากลและความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่กับความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และภาษาเพื่อเตรียมพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนพัฒนาแหล่งน้ำ
- ๕) ส่งเสริมอนามัยให้ความรู้สาธารณสุขมูลฐาน สร้างจิตสำนึกในการดูแลสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์
- ๖) อนุรักษ์ ส่งเสริมการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
- ๗) ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน เพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิตและดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจ โดยยกระดับสินค้าชุมชน
- ๘) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๙) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์



๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์เทศบาล ตำบลตองก่า (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดชัยนาท (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยนาท (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ร่างแนวทางการพัฒนา ภาคกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	เป้าหมายการพัฒนาที่ ยั่งยืน (SDGs) (พ.ศ.๒๕๕๔ – ๒๕๗๓)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)
๑. การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	๑. การพัฒนาคุณภาพ ชีวิต	๔. การพัฒนาคุณภาพคนและ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทาง สังคม	๑. สร้างฐานการผลิตสินค้า เกษตรอาหารเพื่อสุขภาพ มูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาและยกระดับ ภาคกลางไปสู่การเป็น ฐานอุตสาหกรรมขั้นสูง ที่ใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมที่สามารถ ออกแบบและพัฒนา ขึ้นเอง ๒. พัฒนาและยกระดับ ภาคกลางไปสู่การเป็น แหล่งเกษตรสมัยใหม่ และศูนย์รวบรวมและ กระจายสินค้าเกษตร ของประเทศ	เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาค ภายในประเทศและ ระหว่างประเทศ	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยมี ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทาง สังคมที่เพียงพอเหมาะสม	๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๒. การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐานและ การคมนาคม	๒. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ	๒. พัฒนาและยกระดับศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวและบริการที่เน้น คุณค่า	๓. เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทาน อุตสาหกรรมและบริการใน อนาคต	๖. พัฒนาเมือง เขต เศรษฐกิจพิเศษชายแดน และเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาค กลาง-ตะวันตก ให้เอื้อ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมในอนาคต	เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐานที่มี ความยืดหยุ่นต่อการ เปลี่ยนแปลง ส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็น ประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทาง โลจิสติกส์ที่สำคัญของ ภูมิภาค	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน
๓. การพัฒนาด้าน สาธารณสุขและการ กีฬา	๑. การพัฒนาคุณภาพ ชีวิต ๓. การพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยวและการกีฬา	๔. การพัฒนาคุณภาพคนและ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย ทางสังคม	-	๔. พัฒนาภาคกลางเป็น ศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง	เป้าหมายที่ ๓ สร้าง หลักประกันสุขภาพ ที่ดีและส่งเสริมความ เป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคน ในทุกช่วงวัย	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็น ศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง	๔. ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ทางสังคม

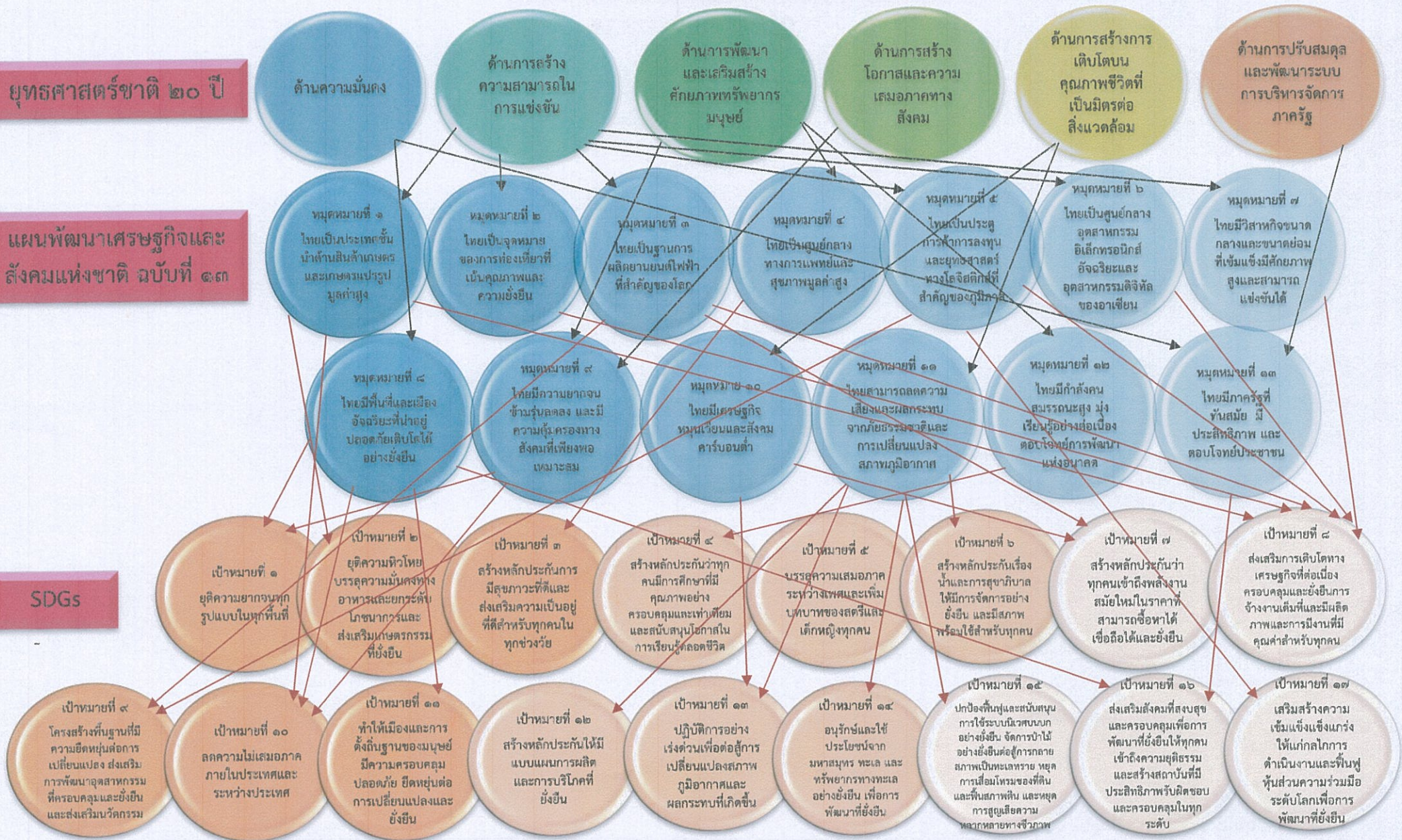
ยุทธศาสตร์เทศบาล ตำบลตอนล่าง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดชัยนาท (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ประเด็นการพัฒนา จังหวัดชัยนาท (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ร่างแนวทางการพัฒนา ภาคกลาง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	เป้าหมายการพัฒนาที่ ยั่งยืน (SDGs) (พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๗๓)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)
๔. การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. การพัฒนาคุณภาพ ชีวิต	๓. การบริหารจัดการทรัพยากร น้ำ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน	๔. การจัดการทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและ พลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่าง ยั่งยืน	๗. พื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อม	เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง พันธุ์พืชและสนับสนุนการใช้ ระบบนิเวศบนบกอย่าง ยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย หยุดการเสื่อม โทรมของที่ดินและฟื้น สภาพกลับมาใหม่ และ หยุดการสูญเสียความ หลากหลายทางชีวภาพ	หมวดหมายที่ ๑๑ ไทย สามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	๕. ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
๕. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยว	๒. การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ ๓. การพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยวและการกีฬา	๑. การพัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาดและระบบ Logistics สินค้าเกษตรมาตรฐานด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๒. พัฒนาและยกระดับศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวและบริการที่ เน้นคุณค่า	๑. สร้างฐานการผลิตสินค้า เกษตรอาหารเพื่อสุขภาพ มูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ๒. ยกระดับการท่องเที่ยว มูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมบนพื้นฐานของการ ท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ	๒. พัฒนาและยกระดับภาค กลางไปสู่การเป็นแหล่ง เกษตรสมัยใหม่และศูนย์ รวบรวมและกระจาย สินค้า เกษตรของประเทศ ๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สำคัญและแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ	เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิว โหย บรรลุความมั่นคงทาง อาหาร ส่งเสริม เกษตรกรรมอย่างยั่งยืน -	หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็น จุดหมายของการ ท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	๒. ด้านการสร้างความสามารถใน การแข่งขัน
๖. การพัฒนาด้าน การเมืองการบริหาร	๔. การพัฒนาด้าน การเมืองการบริหาร	๔. การพัฒนาคุณภาพคน และ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย ทางสังคม	-	-	เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริม สังคมที่สงบสุขและ ครอบคลุมเพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึง ความยุติธรรม และสร้าง สถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบต่อสังคม และครอบคลุม ในทุกระดับ	หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมี ภาครัฐที่ทันสมัยที่มี ประสิทธิภาพ และตอบ โจทย์ประชาชน	๑. ด้านความมั่นคง ๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

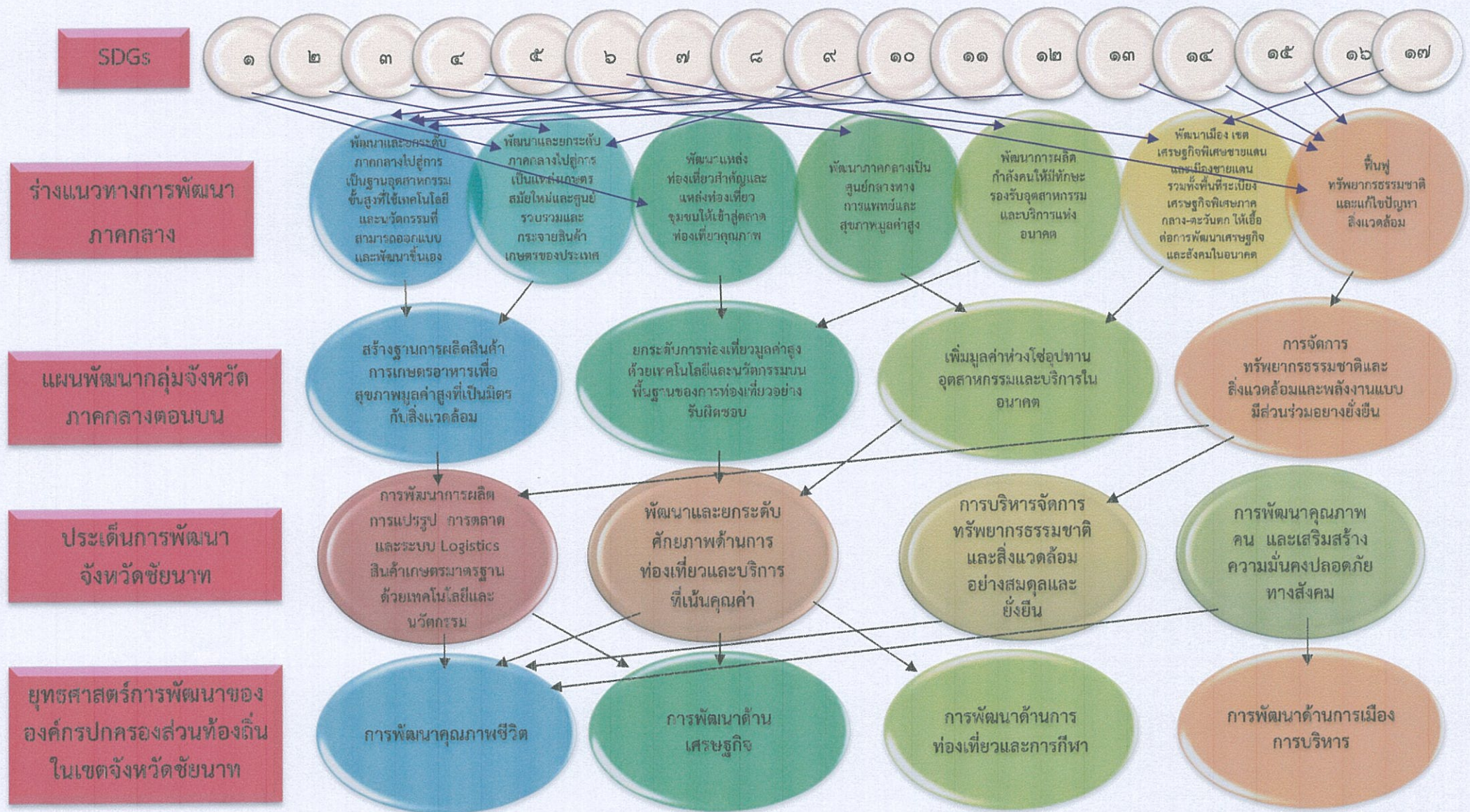
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

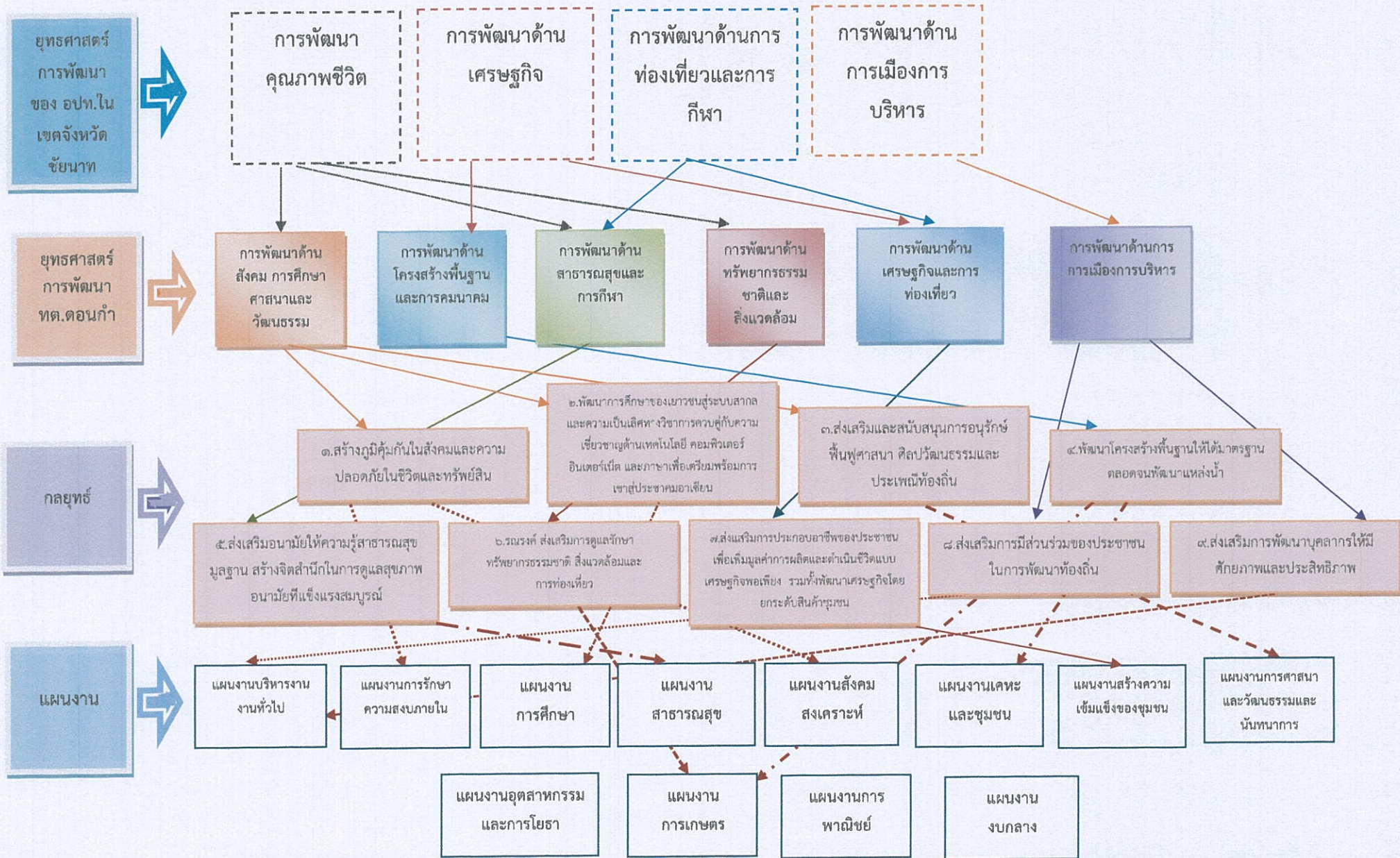
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

SDGs







๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เทศบาลตำบลดอนก่า มีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลดอนก่าจึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังคงขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้น จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาตรการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลดอนก่า ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strength)

๑. ระบบการบริหาร

- มีการจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่
- มีการมอบอำนาจหรือมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- ยึดหลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

๒. ระบบข้อมูลข่าวสาร

- มีระบบข้อมูลสื่อสารและระบบสารสนเทศเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมสำหรับการใช้งาน การเชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายกับกลุ่ม องค์กร สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ สามารถนำระบบข้อมูลมาพัฒนาโครงการ แผนงาน แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้

๓. อัตรากำลังพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง

- บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับดี ได้รับการส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักสูตรที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจัดอย่างต่อเนื่อง มีแผน อัตรากำลังบุคลากรที่เหมาะสมกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่

๔. การเงิน งบประมาณ

- การพัฒนาการจัดเก็บรายได้โดยปรับปรุงระบบวิธีการการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติหลายสายเหมาะกับการทำการเกษตร

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ระบบการบริหาร

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดการสับสนเนื่องจากขาดความชัดเจน รวมทั้งภารกิจการถ่ายโอนที่มีเข้ามาสู่ ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๒. ระบบข้อมูล

- ระบบข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้าน

๓. สถานที่ปฏิบัติงาน

- อาคารสถานที่ปฏิบัติงานค่อนข้างจะคับแคบไม่สะดวกในการปฏิบัติงานและการติดต่อราชการ ของประชาชน

โอกาส(Opportunity)

- เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำ ห้วย หนอง คู คลอง ที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะที่จะได้รับการ พัฒนาและส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการเพื่อพัฒนาระบบชลประทาน

- เป็นพื้นที่เส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างอำเภอและจังหวัดอื่น เหมาะแก่การพัฒนาเป็นสถานที่ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และสถานที่ศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นแก่ผู้ที่เดินทางผ่านได้จัดจำ

ปัญหาและอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat)

- กฎหมายระเบียบข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาใน การจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน

- การดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจาก จำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนของงบประมาณที่จำกัด

๑.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ เส้นทางคมนาคมบางส่วนยังไม่สะดวก เนื่องจากถนนบางเส้นทางยังเป็น ถนนลูกรัง และบางเส้นทางเป็นถนนลาดยาง หรือ ถนน คสล. แต่มีสภาพชำรุดเสียหาย

๑.๒ มีปัญหาน้ำท่วมในบางพื้นที่ในช่วงฤดูฝนทำให้ถนน และสะพานชำรุดเสียหาย

๑.๓ ระบบไฟฟ้าสาธารณะ และประปาหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน

๑.๔ ไฟฟ้าส่องทางยังมีไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

๒. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

- ๒.๑ ขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค และเลี้ยงสัตว์ในช่วงฤดูแล้ง
- ๒.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน กักเก็บน้ำได้น้อย และระบายน้ำได้ไม่สะดวก
- ๒.๓ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่

๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ๓.๑ ราษฎรส่วนใหญ่ยังไม่มีอาชีพเสริม / มีปัญหาการว่างงาน
- ๓.๒ ต้นทุนในการผลิตมีราคาสูง แต่ขายผลผลิตได้ในราคาต่ำ
- ๓.๓ ราษฎรบางส่วนยังไม่มีที่ดินสำหรับทำการเกษตรเป็นของตัวเอง
- ๓.๔ ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ
- ๓.๕ ไม่มีการรวมกลุ่มอาชีพที่มั่นคง

๔. ปัญหาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ๔.๑ การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น
- ๔.๒ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ถูกทอดทิ้ง
- ๔.๓ การมีส่วนร่วมของประชาชนมีค่อนข้างน้อย
- ๔.๔ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนยังขาดเครื่องมืออุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย

๕. ปัญหาด้านสาธารณสุขและกีฬา

- ๕.๑ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น โรคไข้เลือดออก ฯลฯ
- ๕.๒ ประชาชนยังขาดความรู้ในเรื่องสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรค
- ๕.๓ ร้านขายอาหารในเขตพื้นที่ยังไม่ให้ความสำคัญกับสิ่งปนเปื้อนในอาหาร
- ๕.๔ สถานที่สำหรับการออกกำลังกายและการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนยังมี

ค่อนข้างน้อย

๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

- ๖.๑ ประชาชนขาดกระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง การปกครอง
- ๖.๒ ประชาชนขาดความร่วมมือในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
- ๖.๓ บุคลากรมีไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่เพิ่มขึ้น
- ๖.๔ อุปกรณ์ในการบริหารงานยังมีไม่เพียงพอ

๗. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๗.๑ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๗.๒ แหล่งน้ำสาธารณะถูกทำลาย จากโรงงานอุตสาหกรรม และสถานประกอบการ
เลี้ยงสุกร เลี้ยงกุ้ง บางแห่งในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงมีการลักลอบปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำสาธารณะ ทำให้เกิด
ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปลาตาย และประชาชนไม่สามารถใช้น้ำในการเกษตร และเลี้ยงสัตว์ได้
- ๗.๓ ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ทำให้มีการทิ้งขยะในที่สาธารณะ
- ๗.๔ เกษตรกรใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืช เกิดการสะสมของสารเคมีในดินและน้ำ
ส่งผลให้คุณภาพของดินและน้ำต่ำลง

SWOT ANALYSIS	
<u>Strengths</u> ๑. เทศบาลตำบลดอนก่า เป็นตำบลขนาดเล็ก มีพื้นที่รับผิดชอบน้อย สามารถดูแลได้ทั่วถึง ห่างจากอำเภอสรรพบุรี ประมาณ ๑๖ กิโลเมตร ๒. ในเขตเทศบาลตำบลดอนก่า มีสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่นไฟฟ้า ประปา ๓. มีแม่น้ำน้อยไหลผ่านและอยู่ในเขตชลประทานเหมาะแก่การทำการเกษตร ๔. เป็นพื้นที่ลุ่มเหมาะแก่การทำการเกษตร ๕. มีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานพร้อม	<u>Weaknesses</u> ๑. เทศบาลตำบลดอนก่าไม่มีสถานที่ท่องเที่ยว ๒. เทศบาลตำบลดอนก่ามีรายได้น้อย ๓. การเพาะปลูกใช้สารเคมีสูง ๔. ประชาชนไม่ค่อยรับการเปลี่ยนแปลง ๕. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ๖. ประชาชนไม่ส่งเสริม สนับสนุน การตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล ๗. ประชาชนขาดความรู้เรื่องการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการลดต้นทุน ๘. ขาดภาพลักษณ์การทำงานเชิงรุก
<u>Opportunities</u> ๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ๒. นโยบายของรัฐบาลเน้นเศรษฐกิจพอเพียง ๓. นโยบายของรัฐบาลในการเป็นครัวอาหารของโลก ๔. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นผลให้ท้องถิ่นต้องเตรียมพร้อมและปรับตัว เพื่อรองรับทั้งภารกิจด้านความมั่นคงภายใน ภารกิจด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ๕. พรบ.กระจายอำนาจสามารถรองรับภารกิจต่อการให้บริการของท้องถิ่นมากขึ้น ๖. รัฐบาลมีภารกิจสำคัญในการแก้ไขปัญหาภัยเสพติด ๗. การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบริหารภาครัฐ และการบริการประชาชน	<u>Threats</u> ๑. สภาพอากาศมีความไม่แน่นอน พื้นที่ติดกับแม่น้ำน้อยในฤดูฝนมีปริมาณน้ำมากและหากมีการระบายน้ำจากเขื่อนเจ้าพระยา จะทำให้เกิดน้ำท่วมบ้านเรือนประชาชนที่อยู่ริมแม่น้ำน้อย ๒. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจระดับประเทศ ระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ๓. การปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการยังขาดการประสานงานและมีความซ้ำซ้อน ๔. ราคาสินค้าเกษตรขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลางเป็นส่วนใหญ่ ๕. การรวมกลุ่มของประชาชนยังไม่เข้มแข็ง ๖. ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุมีโครงสร้างประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้นและวัยเด็กวัยแรงงานลดลง ๗. ระเบียบ กฎหมายบางฉบับล้าสมัยและมีขั้นตอนมากเกินไป

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

บริบทภายใน

ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาวโดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คน แบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า จำนวนประชากรไทยเมื่อสิ้นปี ๒๕๖๔ มีทั้งหมด ๖๖,๑๗๑,๔๓๙ คน ในจำนวนนี้เป็นประชากรสูงอายุวัยเกิน ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๒,๐๗๑,๘๓๗ คน หรือคิดเป็น ๑๘.๒๑% ของประชากรทั้งประเทศ และประเทศไทยกำลังย่างเข้าสู่สังคมสูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged

Society) ในเร็ว ๆ นี้ เมื่อประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมีจำนวนเกิน ๒๐% คาดว่าภายในปี ๒๕๗๔ จะมีผู้สูงอายุประมาณ ๑ ใน ๓ ของประชากรทั้งหมดถือเป็น “สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอด” (Super-aged Society)

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำมีอยู่หลายมิติ ทั้งรายได้ โอกาสในการเข้าถึง และในเชิงพื้นที่ ปัญหาที่เกิดขึ้นนับเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและปัญหาในเชิงปฏิบัติ โดยเฉพาะทางด้านรายได้ ซึ่งระบบเศรษฐกิจปัจจุบันประเทศไทยต้องเจอปัญหาการเข้าถึงโอกาสของคนที่แตกต่างกัน โดยการจะแก้ปัญหาช่องว่างของรายได้คนสูงให้ลงมาในทางปฏิบัติคงเป็นไปได้ แต่การทำให้คนที่มีรายได้น้อยให้มีรายได้มากขึ้น สามารถสร้างโอกาสให้เกิดขึ้นได้ “ปัญหาความเหลื่อมล้ำขณะนี้ พบว่า ช่องว่างของกลุ่มประชากรที่มีรายได้มากที่สุด ๑๐% และรายได้ต่ำที่สุด ๔๐% ในระดับล่าง ห่างกันอยู่ประมาณ ๖ เท่า” สิ่งที่ต้องเร่งทำคือ จำเป็นต้องนำเรื่องการพัฒนาไปกระจายตัวในระดับพื้นที่ เพื่อสร้างศูนย์กลางทางเศรษฐกิจใหม่ในระดับชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีรายได้มากขึ้น เพื่อลดช่องว่างให้แคบลง ซึ่งเรื่องดังกล่าวต้องใช้เวลาเบื้องต้นมีแผนในการขยายระเบียบเศรษฐกิจพิเศษให้ครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาค ควบคู่กับการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้มากขึ้น รวมไปถึงการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านกระบวนการยุติธรรมด้วย ในกรอบการแก้ปัญหาดังกล่าว ได้ถูกกำหนดเอาไว้ในสาระสำคัญของร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแนวทางการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยตามแผนได้กำหนดทิศทางการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการแนวคิดที่สำคัญ ๔ เรื่อง เพื่อมุ่งสู่วัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาฯ คือการ “พลิกโฉม” ประเทศไทย สู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ดังนี้

๑. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. แนวคิด Resilience หรือความยืดหยุ่น
๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs)
๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy)

(ข้อมูลจากการประชุมประจำปี ๒๕๖๕ ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.))

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตามการผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาดการขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น

นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๑ - ๖๓ รัฐต้องดำเนินการอันเป็นหน้าที่ของรัฐตามที่ รัฐธรรมนูญกำหนดตามกำลังความสามารถทางการเงินการคลังของรัฐ เพื่อให้สิทธิของประชาชนในเรื่องสำคัญๆ เกิดเป็นรูปธรรมโดยที่ประชาชนไม่ต้องเรียกร้อง “รัฐมีหน้าที่ต่อประชาชน” เพื่อให้รัฐต้องดำเนินการในเรื่องที่กำหนดให้แก่ประชาชน “ทุกคน” หรือ “ทุกชุมชน” เป็นการทั่วไป โดยที่ประชาชนแต่ละคนหรือแต่ละ ชุมชน “ไม่ต้องใช้สิทธิร้องขอ” เหมือนที่ผ่านมาอีก หรืออาจกล่าวได้ว่า รัฐมีหน้าที่ทำให้สิทธิเป็นจริง รวมทั้งในกรณีที่จำเป็นได้กำหนดกลไกเพื่อให้การทำหน้าที่ของรัฐบรรลุเป้าหมายไว้ด้วย ถ้ารัฐไม่กระทำตามหน้าที่ก็จะเป็นกรณีจึงไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ หรือถ้ากระทำหน้าที่ไม่ดี ประชาชนและชุมชนย่อมมีสิทธิติดตามและ เร่งรัดให้รัฐดำเนินการ และฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดให้ประชาชนหรือชุมชนได้รับประโยชน์ นั้นได้ ทั้งนี้ เพื่อบริการประชาชนและเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศต่อไป หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ข.ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๑) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน (๒) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชน (๓) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารงานของรัฐ และแผนกำลังคนภาครัฐให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ โดยต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับภารกิจของหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน (๔) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องโดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา (๕) ให้มีการปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้มีความคล่องตัว เปิดเผย ตรวจสอบได้ และมีกลไกในการป้องกันการทุจริตทุกขั้นตอน

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิมูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่ และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจเพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

บริบทภายนอก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาส

อย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรศัพท์และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals : SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี (ค.ศ. ๒๐๑๕-๒๐๓๐) โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนว โน้มอนาคต
๑. ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตเทศบาล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตเทศบาล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตเทศบาล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและเทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๒. ด้านงานส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้าน สาธารณสุข	- ในเขตเทศบาล	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ การระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยง และผู้ป่วย	
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสีย เพิ่มมากขึ้น		- ในเขตเทศบาล	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมด ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต เทศบาล	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้ เกิดการขยายตัวของอาคาร บ้านเรือนทำให้เกิดเป็น ชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตเทศบาล	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการ ก่อสร้างอาคาร
	๗) ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค- บริโภค	- ประชาชนในเขต เทศบาล	- ประชาชนบริโภคน้ำ ที่สะอาดถูก สุขลักษณะ
	๘) การศึกษาสื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็ก นักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงกว่าขั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณใน การศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมใน ชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต เทศบาล	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็ก นักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มี งบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	๙) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตาม ลำพัง และรับภาระในการ ดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขตเทศบาล	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๒. ด้านงานส่งเสริม คุณภาพชีวิต (ต่อ)	๑๐) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในดำรงชีวิต	- สังคมในชุมชน (ต่อ)	- ผู้พิการในเขต เทศบาล	- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๑๑) เยาวชนและวัยรุ่นนิตติ เกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สาร เสพติด และท้องก่อนวัยอัน สมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นใน เขตเทศบาล	- เยาวชนและวัยรุ่นมี อนาคตที่ดี
	๑๒) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพ ประจำปี จำนวน ๒๙๑ คน		- ประชาชนในเขต เทศบาลที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจ สุขภาพทุกคน
	๑๓) ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวน ๓๐๐ คน ดื่มสุรา จำนวน ๑๗๑ คน		- ประชาชนที่สูบบุหรี่ และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบ บุหรี่และเลิกดื่มสุรา
๓. ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุน พาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผน ในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต เทศบาล	- ประชาชนสามารถ วางแผนการ ดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการ ทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต เทศบาล	- มีแหล่งเงินทุนในการ ทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตร ราคาตกต่ำระยะทางในการ ขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับ ซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูง ขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่าครอง ชีพ มีการจ้างงานมาก ขึ้น
	๖) ครั้วเรือมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๐ ครั้วเรือ		- ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	- ไม่มีครั้วที่ตกเกณฑ์ มาตรฐานรายได้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	๗) ในเขตเทศบาลไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขตเทศบาล	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท
๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) การใช้สารเคมีในพื้นที่เกษตร	- พื้นที่นา	- พื้นที่ในเขตเทศบาล	- การใช้สารเคมีในพื้นที่เกษตรน้อยลง
	๒) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็นรบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาล	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน
๖. ด้านศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกกลืนเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ถูกกลืนเลือนไปมาก	- ประชาชนในเขตเทศบาล	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและคงอยู่สืบไป